

Først og fremmest er det positivt, at vi endelig får en LGBT+ Politik i Aarhus, særligt når målet også er at følge den op med en konkret handleplan. Desværre er det materiale, som er sendt ud i høring, håbløst mangelfuldt og langt fra at være et reelt værktøj for ligestilling og mangfoldighed i Aarhus Kommune. Jeg vil i mit høringssvar først komme med en overordnet betragtning af politiken, hvorefter jeg vil kommentere på de enkelte bilag og kapitlerne i disse.

LGBT+ politik - overordnet betragtning

Først og fremmest udmærker udkastet til en LGBT+ Politik sig ved, hvor mange vigtige fokusområder, der ikke nævnes i den. Transpersoner, LGBT+ personer fra religiøse grupper, hjemløse, handicappede eller psykisk syge personer, der også identificerer sig som en del af LGBT+ miljøet, bliver overhovedet ikke nævnt i LGBT politiken, og LGBT+ personer med etniske minoritetsmiljøer bliver nævnt én gang. De er alle sammen særligt sårbare grupper, der har behov for ekstra fokus og understøttelse, hvis de skal føle sig accepteret i Aarhus og inkluderet i det større fællesskab. På den måde fejler politiken desværre i at belyse og håndtere de personer, som nok har mest behov for en LGBT+ politik.

Et andet emne, der burde italesættes er, at LGBT+ personer i sin helhed er en udsat gruppe i samfundet, med alt hvad dette indebærer af udfordringer og særlige behov for støtte fra det offentlige system. Som politiken italesætter, har undersøgelser gang på gang vist, at LGBT+ personer mistrives langt mere end andre samfundsgrupper, med en højere grad af ensomhed, depression, selvmordstanker og generelt lavere livskvalitet. Dette skyldes netop, at man som LGBT+ person tilhører en udsat gruppe, fra den dag man første gang føler sig "anderledes" end normen. Når du f.eks. er homoseksuel, som jeg selv er, så tænker du konstant over din adfærd, hver gang du forlader dit eget hjem. Man er altid på vagt og vurderer, hvordan ens handlinger eller de ting man siger, opfattes af andre. Er der nogle, som kunne finde på at sige eller gøre noget mod dig? Begynder folk at undgå dig eller ignorere dig? Kan det få konsekvenser, hvis nu din chef eller underviser måske ikke synes om homoseksuelle, hvis du visuelt eller på anden måde udtrykker du tilhører en anden seksualitet? Alt vægtes og vejes, for at finde den rette balance mellem at være "sig selv" og undgå at skille sig så meget ud, at man måske ikke kommer hjem igen. Det er et kæmpe psykisk stress man som LGBT+ person er underlagt, fra de første tanker om at være uden for normen begynder i præpuberteten, og resten af ens liv derefter. Det stress er med til at præge hele ens adfærd og sociale interaktion, med konsekvenser for det psykiske såvel som fysiske helbred, og er en af de store årsager til vi som gruppe har så høj mistrivsel, i forhold til andre grupperinger i samfundet. Aarhus LGBT+ politik bør derfor i høj grad italesætte LGBT+ personer, som værende en udsat gruppe med særlige behov for støtte og opmærksomhed, hvis vi skal kunne fungere på lige fod med andre i samfundet. Det er ikke et valg, vi er født sådan, men samfundet har et valg i hvordan det håndterer os og skaber reel tryghed og inklusion i fællesskabet. Der har vi stadig langt til at nå hen og da kræver det, vi anerkendes som en udsat gruppe.

Politiken - 01 Alle børn, unge og voksne er trygge og trives

Kapitlet berører mange af de udfordringer, som netop også omhandler problematikken ved at være en udsat gruppe. Man føler sig udenfor og afholder sig fra bestemte udtryk, handlinger eller ytringer, fordi man er bange for at skille sig for meget ud. Her skal begrebet om udsathed netop fylde langt mere i politiken.

Der nævnes også, at bestemte aldersgrupper mistrives mere end andre. For Aarhus er det særligt vigtigt at have aldersgrupperne 15-17 og 35+ for øje. I Aarhus Kommune er der p.t. meget få tilbud, der ikke er målrettet helte unge LGBT+ personer (under 15), eller aldersgruppen 18-30 år. Aura er rent formelt for alle under 18 år, men jeg har selv hørt mange historier fra LGBT+ personer i alderen 15-17 år, der gerne vil ind i fællesskabet, men finder langt de fleste i Aura er for unge til de føler sig tilpas i deres selskab. For aldersgruppen 35+ er der nærmest ingen tilbud, da de kommunale tilskud primært favoriserer tilbud for

unge mennesker. Der er derfor behov for at tilgodese disse to aldersgrupper i højere grad, end tilfældet er i dag

Politiken - 02 Aarhus skal være en by, hvor alle føler sig anerkendt og respekteret

Kommentarerne fra Børne og Ungebyrådet fremhæver en vigtig pointe, som desværre slet ikke burde være en problemstilling til at begynde med - hvor er de voksne henne? Vi har allerede strategier mod mobning og diskrimination samt fokus på børn og unges trivsel. At det overhovedet stadig er muligt at opleve den omtalte adfærd i Aarhusianske skoler og institutioner er skuffende og bør være et af de vigtigste punkter at følge op på, uafhængigt af LGBT+ politiken. Mistrivsel i folkeskolen har konsekvenser resten af livet.

Et ofte overset punkt, når der tales om anerkendelse, er de forskelligheder og eksklusioner man kan opleve internt i LGBT+ miljøerne. Der er mange steder i dag en overordnet konsensus af, at man som LGBT+ person også skal acceptere en del politiske eller værdimæssige holdninger, som oftest tillægges den politiske venstrefløj. Eksempler på dette er klimabevidsthed, veganisme, pacifisme, kritik af ghettolisten, m.fl. Som en, der politisk ligger til højre, har jeg personligt oplevet den diskrimination man kan opleve fra miljøet, blot for at være af den "forkerte" overbevisning og der er desværre mange lignende tilfælde, som jeg er gjort direkte bekendt med gennem årene. Disse menneskers mistrivsel og ensomhed, eller følelse af at være forkerte, bliver dermed ikke mindre af at spytte flere penge i "politisk farvede tilbud". Det er derfor vigtigt at være opmærksom på, at de tilbud vi støtter kommunalt også er reelt inkluderende og ikke ender med at servicere ekskluderende segmenter i miljøet.

I politiken nævnes det, at LGBT foreninger skal opfordres til at understøtte organisationer og erhvervsliv mere, i mødet med LGBT+ borgere. Da er det særdeles vigtigt at huske, at disse organisationer primært drives af frivillige kræfter. De vil kræve flere ressourcer fra kommunen, hvis de skal til at fungere som ambassadører i en større sammenhæng.

Politiken - 03 Aarhus er en mangfoldig og attraktiv by at leve og arbejde i

Eksemplerne, som citeres i politiken, er meget negative i deres argumentation for ikke at italesætte deres seksualitet eller identitet. Da kan begrebet udsathed, eller at føle man sættes i en bestemt politisk og værdimæssig bås, netop være i spil igen, men det er værd at huske der også kan være mere neutrale årsager til ikke at tale om sin LGBT+ identitet hele tiden. Personligt synes jeg ikke det giver mening at bringe op hele tiden, medmindre nogle spørger eller jeg omtaler dele af mit liv, hvor det er relevant. Som menneske er vi ikke kun defineret af vores seksualitet, så det behøver ikke altid have en negativ begrundelse, når man ikke snakker med andre om det.

Handleplan - overordnet betragtning

Det er noget af en overdrivelse at kalde den fremlagte handleplan for en decideret plan for "handling". Langt størstedelen af de foreslåede indsatser er enten udpensling af eksisterende initiativer, eller tomme ord om betragtninger og overvejelser. Der er skræmmende lidt konkret handling, der kunne forbedre LGBT+ personers hverdag, alle disse er i stedet henvist til initiativerne med behov for særskilt finansiering.

Handleplanen har ufattelig ringe kildehenvisning. Der er en lang liste af postuleringer undervejs, hvor der mangler kritisk information omkring disse påstandes rammer, men der henvises ikke til konkrete kilder et eneste sted. I stedet gives der en overordnet liste med kilder sidst i planen, som desværre heller ikke er fyldestgørende. Dette kunne med fordel gøres langt bedre, da den evidensbaserede tillid til planen falmer.

Handleplanen lægger meget ansvar over på LGBT Huset, for at lykkes med de mange indsatser og initiativer. Her skal det understreges, at huset er en frivillig forening, med få ansatte til generel drift og

manglende ressourcer og lokaliteter til en større indsats. Skal LGBT Huset være i stand til at løfte de mange forslag, som nævnes alene i handleplanen, så vil det kræve flere ressourcer end de modtager i dag.

Handleplan - Sundhed og Trivsel

Der er desværre rigtig mange floskler og meget lidt handling i de nævnte initiativer. Hvor er de konkrete tiltag for målgruppen? Hvordan skal vi opsøge de mange LGBT+ personer, som er ensomme og ikke selv er i en tilstand til at finde og opsøge foreningerne? Hvad opretter vi af tilbud, for at bekæmpe ensomhed og mistro? Hvor skal vi sende dem hen og vil vi afsætte nye midler til disse grupper? Vi løser ikke problemerne ved blot at sætte et spotlys på dem og smide mere information ud i æteren, det kræver konkrete indsatser for at skabe nye trygge og inkluderende fællesskaber og få målgrupperne ind i disse.

Det nævnes, at Aarhus Kommune skal informere mere om eksisterende tilbud. Det er positivt at anerkende de mange kræfter og indsatser, som allerede findes til LGBT+ personer. Man skal blot passe på ikke at sparke kommunens ansvar videre, for i sidste ende er det ikke de frivilliges ansvar at sikre, at Aarhus Kommune er inkluderende og mangfoldig. Økonomien skal følge med, hvis flere skal videresendes til disse tilbud og foreninger, ellers kan de potentielt kollapse under presset.

Handleplan - Viden og inkluderende sprog

De fremlagte forslag til initiativer er desværre skuffende, da de allerede burde være eksisterende. Vi har en antimobbestrategi, viden eksisterer på området og er tilgængeligt og der er politikker for at inkludere og rumme alle børn i dagtilbud. Det kunne være interessant, hvis der også blev nævnt, hvorfor disse tiltag ikke har været gode nok til at inkludere LGBT+ personer indtil nu, samt hvorfor et nyt fokus skulle ændre dette.

Under emnet "øget opmærksom og refleksion..." skiftes der til at bruge definitionen LGBTI+. Af hensyn til ensarteden gennem politikken, bør dette nok være LGBT+.

Under emnet "adgang til den nyeste viden..." bør der ikke blot stå man skal have adgang til den nyeste viden. Det er ikke nok blot at kunne finde det, hvis ikke der decideret indsættes et krav om at arbejde aktivt med implementering af nyeste viden og beskyttelse af LGBT+ personers rettigheder.

Handleplan - Tryghed

Der mangler en del kildekritik i materialet. Første side henvises der til, at mere end 50 procent har oplevet diskrimination i nattelivet. Er det inden for det seneste år, 5 år, 20 år? Handlinger for 30 år siden har jo næppe relevans for, hvordan nattelivet er i nutidens Aarhus.

Kapitlet mangler desværre konkrete tiltag, som reelt øger trygheden for LGBT+ personer. Der nævnes kun tre tiltag, som alle er reaktive i stedet for præventive. Et forslag om konflikthåndtering, hvor chauffører i Midttrafik pludselig skal stille sig i midten af konflikter, en ny måde at registrere hate crime og en italesættelse af digital mobning. Det er alle tiltag, som forudsætter skaden er sket og en LGBT+ person har været udsat for en krænkende eller voldelig episode. Der mangler konkrete forslag til handling, som kan være med til at sikre episoderne slet ikke opstår til at begynde med. Personligt bliver jeg ikke mere tryk i nattelivet af, at jeg kan anmelde episoden som hate crime i en app.

Påstanden om, at mange undgår offentlig transport, er virkelig voldsom og mangler i den grad understøttelse med data og kildehenvisninger. Det er første gang jeg hører denne og kender ingen LGBT+ personer, som har oplevet noget negativt i bussen. Det er ikke det samme som, at det ikke sker, men den påstand skal kunne understøttes med konkrete tal.

Handleplan - Synlighed og et mangfoldigt byliv

Der er atter en gang tale om tomme tiltag, som ikke understøtter konkret handling. På dette område er der kun én vej frem og det er flere midler til de aktive organisationer. Repræsentation kræver penge og skal Aarhus Kommune visuelt være en regnbueby, så skal særligt LGBT Huset og Aarhus Pride have flere midler til at løfte denne opgave.

Det er en god ide at få mere fokus på fundraising og løfte opgaven på en fælles indsats, frem for at slå indbyrdes foreningerne. En mulighed kunne være en central organisering, hvor man melder ind til en kommunal medarbejder, som hjælper med at søge midler på foreningens vegne. Alternativt kunne denne medarbejder ligge inde under en af LGBT+ foreningerne.

Handlinger der kræver særskilt finansiering

Overordnet mangler planen at sætte fokus på den mangfoldighed af foreninger, som findes i LGBT+ miljøet. Næsten alle initiativer er forankret i enten LGBT+ Huset eller LGBT+ Danmark. Der er dog mange andre foreninger, som med fordel også kunne nævnes og nyde godt af økonomisk tilskud fra Aarhus Kommune.

Planen har mange gode forslag til initiativer, som kunne kræve ekstra finansiering. På nuværende tidspunkt er det største problemet for miljøet i Aarhus dog synlighed og muligheden for et fællesskab. I Odense har Lambda skabt et stærkt fællesskab, hvor foreninger, arrangementer og bar/cafe kan eksistere og trives på frivillige kræfter. Aarhus har behov for en tilsvarende model, så der kan skabes et stærkt samlande tilbud for de mange LGBT+ personer vi har i kommunen. Det vil kræve en bedre central placering for et LGBT+ hus og en større investering i LGBT+ miljøet i Aarhus Kommune. Helt konkret foreslår jeg, at der afsættes 0,5 mio kr årligt i de kommende budgetforhandlinger, til LGBT+ miljøet. 200.000 kr skal gå til Sabaah og LGBT Asylum, for at skabe et bedre tilbud for LGBT+ personer, der ikke er etnisk dansk oprindelse. 200.000 kr skal gå til lokaleudgifter for et nyt LGBT+ Hus fra 2025 og 100.000 kr skal afsættes årligt i en LGBT+ pulje, så der altid er midler at søge for initiativer målrettet denne gruppe. Derudover skal der afsættes 300.000 kr. i 2025 fra anlægsreserven i den 10 årige investeringsplan på anlægsområdet. Som nævnt i LGBT+ politiken er næsten 9 % af befolkningen uden for den heteronormative overbevisning, med en større koncentration i de større byer. Der er dermed tale om en stor gruppe borgere, som det bør være muligt at finde 0,5 mio kr. mere til årligt.

Jeg ser frem til at se den endelige plan, efter høringssvarene er indarbejdet, og håber på den vil komme miljøet til gavn og styrke vores tilstedeværelse og inklusion i Aarhus Kommune.

Mvh Daniel Pedersson